

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A.J.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 lutego 2018 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka .../17, o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku na podstawie art. 439 § pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 24 października 2017 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 20 marca 2017 r., skazujący m.in. A. J. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

W dniu 20 listopada 2017 r. do wymienionego Sądu Okręgowego wpłynął wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Skazany zaznaczył, że po doręczeniu mu tego dokumentu będzie rozważał możliwość wniesienia kasacji.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w P. na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. odmówił A.J. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany, który podniósł, że Sąd Okręgowy „nadużywając moją ograniczoną świadomość prawną”, nie dopełnił obowiązku przesłania mu odpisu wyroku z uzasadnieniem, z którym chce się zapoznać. Tym razem nadmienił, że w grę wchodzi podjęcie przez niego starań o wznowienie postępowania. Podniósł też, że adwokat wyznaczony z urzędu nie wywiązał się należycie ze swoich obowiązków, co nie może skutkować ujemnymi dla niego konsekwencjami procesowymi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie badając zasadności podniesionych w zażaleniu argumentów, zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania wobec zaistnienia bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

W sprawie niniejszej postanowienie o niewwzględnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego zostało wydane przez sędziego Sądu Okręgowego J. S. Ten sam sędzia (jako sprawozdawca) był członkiem składu orzekającego, który wydał wspomniany wyrok. Art. 40 § 3 k.p.k. stanowi, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tego wniosku lub tej kasacji. Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że zakaz ten nie jest ograniczony do oceny merytorycznej zasadności kasacji (wniosku o wznowienie postępowania), lecz odnosi się do wszystkich rozstrzygnięć, które dotyczą formalnych warunków jej dopuszczalności i których skutkiem może być niedopuszczenie do merytorycznego rozpoznania kasacji (wniosku o wznowienie postępowania). Wyrażał też pogląd, że w katalogu tych rozstrzygnięć mieści się również odmowa przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2017 r., II KZ 48/16, LEX nr 2188627 i powołane tam orzeczenia).

Wobec tego, sędzia J. S. jako orzekający w składzie, który wydał wyrok Sądu odwoławczego był, na podstawie art. 40 § 3 k.p.k., tj. z mocy prawa wyłączony od orzekania m.in. w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie należało uchylić, niezależnie od podniesionych w zażaleniu zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. Wobec formuły rozstrzygnięcia tylko na marginesie celowe będzie nadmienić, że pogląd wyrażony w zaskarżonym postanowieniu, w aspekcie doręczenia wyroku, iż „skazany miał ustanowionego obrońcę” budzi zastrzeżenia, gdy zważyć, że A. J. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, który zgodnie z art. 84 § 2 zd. 1. k.p.k. ma obowiązek podejmowania czynności procesowych tylko do prawomocnego zakończenia postępowania. Zarazem jednak należy mieć w polu widzenia regulacje zawarte w art. 457 § 2 i art. 422 k.p.k.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc